

paa anden Maade, bl. a. ved, at Landmandsbankens Værdi for Staten i disse Aar var forøget med mellem 60 og 70 Mill. Kr., samtidig med at Statsgælden reelt var gaaet ned med 81 Mill. Kr. Alt i alt var Danmark da et af de Lande, som havde den bedste Orden i Statsfinanserne, og Taleren maatte paa Partiets Vegne udtale sin Tilfredshed med den førte Finanspolitik. — Hvad *Erhvervspolitikken* angik, var Socialdemokratiet ganske vist et Arbejderparti, og dets første Opgave havde været at skaffe bedre Kaar for de daarligt stillede Smaakaarsfolk. Men derfor var andre Erhverv ikke blevet forsømt eller misrøgtet, og navnlig havde man atter og atter søgt at imødekomme Landbrugets Ønsker: ved Flytningen af Importen til Landbrugets store Kunde, ved Afslutningen af Handelsoverenskomster og ved Fastsættelsen af Kronekursen 22,50. Saa meget mere anerkendelsesværdigt var det, at det ogsaa var lykkedes at skabe andre Erhverv gode Kaar. Inden for Industrien, baade Hjemmeindustri og Eksportindustri, havde Beskæftigelsen været voksende, hvad der havde skabt Baggrund for en stærk Udvikling af Byggeriet. Ogsaa inden for Handelen havde Arbejdsløsheden været dalende, og Handelen havde faaet tildelt al den Valuta, der var til Raadighed, ja mere til, men Indførselen af Raavarer maatte gaa forud for Indførselen af Luksusvarer. Det vilde være en Forbrydelse mod hele Landet at ophæve Valutarestriktionerne uden Erstatning af en Kæmpetold, men det var jo muligt, at Venstre nu vilde acceptere Tolden, og i saa Fald var der Betingelser for et Samarbejde mellem de to Oppositionsgrupper. Taleren spurgte, om Tiden ikke var inde til en sagkyndig *Undersøgelse af hele Erhvervslivets Fremtidsmuligheder*, bl. a. af Spørgsmaalene om Iblanding af Sprit i Benzin, om Oparbejdelse af Konservfabrikationen, om Forbedring af Tobaksavlens og Udnyttelse af Moserne. — Der var i de seks Aar gennemført en lang, lang Række af meget store og vigtige Forslag. Naar de store Mærkesager, Forfatningsændringen og Konverteringen m. m., ikke var blevet gennemført, skyldtes det et ringe Oppositionsflertal i Landstinget. *Oppositionen* havde kun øvet en smaalig Kritik, og Venstre og Konservative vilde ikke kunne sejre ved et Valg. De stolede vel sagtens paa deres Hjælpere, Retsforbund og Kommuniste, som havde samme Maal og deltog i de fælles Anstrengelser; om det blev fælles Løn, var en anden Side af Sagen.

Venstres Ordfører, *Krag*, besvarede Spørgsmaalet om, hvorvidt Regeringen i den forløbne seks Aars-Periode havde besejret Tidens Vanskeligheder, med et afgjort Nej. Den havde paataget sig at skaffe Arbejde og lønnende Beskæftigelse til hele Erhvervslivet, men Resultatet var blevet øget Arbejds-